

NAVŽDY MILES

— T. L. SWANOVÁ —

metafora

NAVŽDY MILES

— T. L. SWANOVÁ —

T. L. SWANOVÁ
NAVŽDY MILES

Vydala GRADA Slovakia s.r.o. pod značkou Metafora
Moskovská 29, 811 08 Bratislava 1
www.grada.sk
Tel.: +421 2 556 451 89
ako svoju 256. publikáciu

Z anglického originálu *Miles Ever After*, vydaného T. L. Swan v roku 2023,
do slovenčiny preložila Marta Maňáková.
Jazyková redakcia Anetta Letková
Grafická úprava a sazba Zuzana Ondrovičová
Zodpovedná redaktorka Lucia Baťová

Vydanie 1., 2024
Počet strán 208
Tlač FINIDR, s. r. o.

Copyright © 2023 by T L Swan
All rights reserved.

Slovak edition © GRADA Slovakia s.r.o., 2024
Translation © Marta Maňáková, 2024
Cover photo © blacksheep-uk.com, 2023

Upozornenie pre čitateľov a používateľov tejto knihy

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto tlačenej či elektronickej knihy nesmie byť reprodukováná a šírená v papierovej, elektronickej či inej podobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa. Neoprávnené použitie tejto knihy bude trestne stíhané. Automatizovaná analýza textu alebo údajov v zmysle článku 4 smernice 2019/790/EÚ a používanie tejto knihy na školenie AI sú bez súhlasu držiteľa práv zakázané.

ISBN 978-80-8090-715-0 (ePub)
ISBN 978-80-8090-714-3 (pdf)
ISBN 978-80-8090-713-6 (print)

POĎAKOVANIE

Neexistuje dosť slov na to, aby som vyjadrila svoju vďaku
za tento život.

Živiť sa písaním kníh je môj splnený sen.
Nie však akýchkoľvek kníh, ale presne takých, aké chcem, príbehov,
ktoré milujem.

Ďakujem svojmu skvelému tímu,
Kellie, Aline a Lauren. Ďakujem vám za všetko, čo pre mňa robíte.
Ste nesmierne talentované a ja som vám za to veľmi vďačná.

Udržiavate ma pri zdravom rozume.
Ďakujem svojim ohromným beta čitateľom, robíte zo mňa
lepšieho človeka.

Som vďačná svojej krásnej mame, ktorá si vždy prečíta všetko,
čo napíšem, a poskytuje mi nekonečnú podporu.
Vďaka patrí aj môjmu manželovi a našim trom krásnym deťom –
za to, že znášate môj vorkoholizmus.

A taktiež ďakujem vám, mojim čitateľom, ktorí ma podporujete
najviac na celom svete.

Vďaka za to, že milujete príbehy o bratoch Milesovcoch
rovnako ako ja.

S nostalgiou zatváram dvere za touto sériou, ale ako vieme,
keď sa jedny dvere zatvoria, iné sa zase otvoria.

Veľmi sa na to teším.

Lúbim vás,

Tee xoxo

VĎAČNOST

*Schopnosť byť vďačný;
ochota prejavíť uznanie
a opätovať láskavosť.*

*Túto knihu by som chcela venovať abecede,
ktorej dvadsaťšesť písmen mi zmenilo život.
V týchto dvadsiatich šiestich znakoch som sa našla
a teraz žijem svoj sen.
Keď si budete nabudúce opakovať abecedu,
spomeňte si na jej moc.
Ja to robievam každý deň.*

EPILOG RAZ ZA ŽIVOT

KLUB BRATOV MILESOVCOV

1

EPILÓG RAZ ZA ŽIVOT

Emily

Dvere výťahu sa otvoria a ja vstúpim do foyer. „Ahoj, Sammia,“ usmejem sa na sekretárku, keď prechádzam okolo recepcie.

„Dobre, že si tu,“ vyvalí na mňa oči.

Zachichoce sa. Poznám ten výraz.

„Zase má svoj deň, všakže?“ polutujem ju.

„Aj tak by sa to dalo nazvať.“

„Môj manžel je frfloš.“

„A ty si dobrá žena.“ Sammia sa uškrnie a zase sa zadíva na monitor svojho počítača. „Je u seba.“

„Vďaka.“ Zamierim na koniec chodby. Popoludní som si vzala v práci voľno a idem skontrolovať Jamesona. Niečo sa mi nepozdáva.

Nie som si istá, čo sa deje práve teraz, ale vždy dokážem odhadnúť jeho mieru stresu podľa nášho milovania. Čím viac je vystresovaný, tým je náš sex drsnejší.

Nemilovali sme sa už dlhé týždne, ale zato tvrdý sex máme každý Boží deň.

Navyše, včera si šiel trikrát zabehať: raz ráno, druhý raz, keď sa vrátil domov, a ešte o desiatej večer, skôr ako išiel spať. Takže môžem s istotou tvrdiť, že môj manžel je vystresovaný.

Neprihodilo sa však ešte niečo iné?

Jameson Miles je guľový blesk, ktorý nemožno upokojiť behaním v Central Parku bez ohľadu na to, ako rýchlo šprintuje.

Zaklopem na dvere jeho kancelárie.

„Čo je?“ zvolá spoza dverí.

Kristepane.

Uškrniem sa a otvorím dvere. Upiera pohľad do počítača. „Čo chceš?“ opýta sa bez toho, aby zdvihol hlavu.

„Oddelenie ľudských zdrojov ma sem posielala, pane, pretože ma prichytili, ako pozerám porno na pracovnom počítači.“

Jeho oči sa stretnú s mojimi a na jeden úder srdca sa na seba zahľadíme. „Nehovorte.“

„Naozaj, pane.“

Zatne čelusť, pohľadom skĺzne na moje nohy a potom späť na moju tvár. Jazykom si prejde po zuboch.

Nehrám férovú hru, pretože som tu len z jedného jediného dôvodu.

Pretiahnuť svojho muža v pracovnom čase.

Mám na sebe najsexi kostým ako sekretárka. Miluje ho. Sivá sukňa s hodvábnou blúzkou, doplnená podväzkovým pásom a pančuchami s otvorom medzi nohami.

„A čo presne ste pozerali?“ pokračuje.

„Video s názvom *Fajčenie šéfovho vtáka*, pane.“

Nadvihne obočie, zdvihne zo stola dialkové ovládanie a stlačí tlačidlo. Začujem, ako za mnou zapadne zámok.

„A prečo by ste mali pozerat' *Fajčenie šéfovho vtáka*, prosím vás?“ opýta sa bezfarebným hlasom.

„Viete, ide o predstavu, ktorú som ešte nepreskúmala.“

„Naozaj?“

„Ja...“ odmlčím sa pre dokonalý efekt, „predstavovala som si, ako by ste asi chutili. Viem, že ste ženatý, ale...“ pokrčím plecami.

Prečo je také zábavné správať sa ako mrcha?

„Ale čo?“ odsekne.

„Len mi tak napadlo, či by som vám nemohla vyfajčiť, pane?“
Ostro sa nadýchne a oprie sa o operadlo. Hľadíme si do očí. Vzduch medzi nami sa chveje.

Milujem túto hru.

„Toto je mediálna spoločnosť, Emily. Žiaden bordel.“

„Áno, viem.“

„Keby sa to dozvedela moja žena...“

„Nedozvie sa!“ Obliznem si pery a oči mi sklznú na jeho rozkrok.
„Prisahám na svoj život.“

Vstane a rozopne si zips na nohavičiach. „Kľakni si,“ zavrčí.

Klesnem na kolená, a dokonca aj teraz si hryziem do pery, aby som potlačila úsmev. Sme svoji už viac než rok a táto hra je stále moja najobľúbenejšia.

Je to perverzné.

Obíde stôl, skloní ku mne pohľad, odhrnie mi vlasy z tváre a palcom mi prejde po perách. „Buď dobré dievčatko a ukáž mi, čo si o ňom myslíš.“

Prikývnem a otvorím ústa. Koncom penisu mi prejde po jazyku a ja ochutnám kvapôčku jeho rozkoše, ktorá mi poštekľí chuťové poháriky.

Súhlasne sykne. „Potrtkám tú tvoju skazenú malú pusinku, Emily.“

Celým telom mi prejde vlna vzrušenia.

„Budeš ľutovať, že si bola neposlušné dievča.“ Prudko ma schmatne za vlasy. „Všakže si neposlúchala?“

„Nie, pane.“

Nadvihne obočie. „Ty sa mi opovažuješ odporovať?“

Prikývnem. V bruchu mi tancujú motýle. Bez ohľadu na to, ako dobre poznám tohto muža a ako veľmi ma miluje, vždy pocítim záchvev nebezpečenstva, keď potiahnem tигра za chvost.

Zasa prikývnem.

„Veľká chyba.“ Zasunie mi penis tak hlboko do hrdla, až sa začnem dusiť, ale vôbec ho to nezastaví. Zatlačí ešte hlbšie, až kým mi z očí nevyhŕknu slzy.

Odtiahnem sa od neho a rozkašlem sa.

Zasmeje sa. „Zbytočne kašleš, ty strachopud.“ Zasúva mi ho do úst znova a znova a preťahuje ma do úst, pričom si ma pevne pridrža za vlasy.

Je tvrdý a neúprosný.

Presne tak, ako to milujem.

Predstavujem si, ako to musí vyzeráť – ja na kolenách v jeho kancelárii. A on, trtkajúci ma do úst. Pumpuje do mňa v rytme svojho zrýchleného dychu.

Cítim, ako ešte viac stvrdol, a zovriem stehná. Dnes vyvrcholí bezo mňa.

„Fajči ma,“ vrčí. „Tvrdšie.“ Ťahá ma za vlasy tak silno, až to skoro bolí, a vzápätí ma vytiahne na nohy a prehne cez stôl. Nadvihne mi sukňu, a keď zbadá podväzky a pančuchy s otvorom medzi nohami, sykne od vzrušenia. „Bože, áno.“

Zanorí sa do mňa jedným prudkým pohybom. Otvorenou dlaňou mi priláči tvár na dosku stola, aby som sa nemohla ani pohnúť.

„Och...“ zastonám, úplne unesená dominantnosťou tohto muža.

Je dokonalý.

Tvrdo ma trtká, až sa mi zatmieva pred očami. Jeho hrubý penis si berie z môjho tela presne to, čo potrebuje. Pri zvukoch môjho mokrého tela, ktoré ho do seba prijíma, sa mi všetko vymkne z rúk a ja sa rútim dole po privalovej vlne rozkoše.

Prirazí raz, dvakrát, trikrát a potom sa do mňa hlboko ponorí, keď nad ním prevezme vládu jeho telo. Konečne vypustí všetky zadržované emócie a tvrdo vyvrcholí hlboko v mojom tele.

Oddychujeme, snažíme sa spamätať sa. Zdvihne ma na nohy a nežne pobožká.

Je to také odlišné od spôsobu, akým sa ma pred chvíľou zmocnil.

No to sme my. A toto je náš bežný deň.

Dokonalé protiklady.

Podrží mi tvár v dlaniach a znova ma pobožká. „Dobrý deň, pani Milesová.“ Temne sa mi usmeje do pier.

„Ty jeden zvrhlík,“ zašepkám.

Stiahne mi sukňu nižšie a uhladí mi blúzku. „A ty si ma plná, takže vyhrávam.“

Zvalí sa do svojho kresla a stiahne si ma na kolená. Pritúli si hlavu na moju hrud' a chvíľu tam len tak spolu sedíme.

Zatiaľ čo ja som maximálne nasýtená a omámená, z neho cítim úzkosť. Zabolí ma to. Skutočne ho niečo zranilo. Stále to v ňom cítim, srší to z jeho duše.

Rozhliadnem sa a všimnem si nedopitý pohár škótskej na stole. Skontrolujem čas na monitore jeho počítača: 13:00.

„Prečo piješ cez deň?“ opýtam sa.

Afektovane si povzdychne. „Nezačínaj s tým.“

„Jameson, nehovor mi také veci.“ Vstanem. „Si príliš vystresovaný. Toto sa musí skončiť.“

„Je mi dobre. Prestaň, lebo to všetko pokazíš.“

„Chápeš, že sa nemôžeme snažiť o dieťa, kým nedostaneš svoj stres pod kontrolu?“

„Nemám čas vziať si dovolenku, Emily.“

„Máš. Zavolám Tristanovi, aby ťa zastúpil.“

Lahostajne zagúľa očami. „Neprišla si ma náhodou vytiahnuť na obed?“

„Nesnaž sa zmeniť tému,“ odsekнем, vezmem zo stola pohár škótskej a vylejem obsah do umývadla. „V skutočnosti som ti prišla vyfajčiť a už nijaký alkohol za bieleho dňa.“

„Áno, mami.“

„Dobre,“ prikývnem. „To máš teda obrovskú pravdu. Chcem sa stať matkou. Stále sa chceš snažiť splodiť dieťa, ale pritom si taký vystresovaný, že musíš cez deň chľastať, len aby si to zvládol. Toto nie je život, do akého chcem porodiť naše dieťa, Jay.“

Sťažka vzdychne. Vie, že mám pravdu.

V skutočnosti sa už nejaký čas tajne usilujem otehotniť. Len čo mi prezradil, že túži po dieťati, vysadila som tabletky. Viem, že som mu to

mala povedať, ale naše milovanie je Jamesonovo útočisko, jediná chvíľa, keď dokáže úplne vypnúť a naplno prežívať prítomnosť.

Keď potrebuje uniknúť tlaku, má mňa a to, čo spolu robíme.

Krásny akt medzi ľuďmi, ktorí sa milujú.

Poznám ho. Viem, že len čo by som mu povedala, že sa aktívne snažíme splodiť dieťa, upne sa na tento cieľ, začne ním byť posadnutý a bude ešte vystresovanejší, ak sa nám to nepodarí. Radšej o tom pomlčím a moje tehotenstvo bude preňho prekvapením.

„Objednám nám dovolenku. Potrebujeme odtiaľto vypadnúť.“

Zagúľa očami.

„A teraz ideš so mnou domov.“

„Teraz *nejdem* domov.“

Nakloním sa k nemu a zaklapnem mu počítač. „Neodvrávaj.“

Zostane mlčky sedieť. Znovu sa mu posadím na kolená a zovriem ho do náručia. „Láska, počúvaj. Milujem ťa. Chcem, aby sme spolu v zdraví prežili dlhý život. Nechceš to tiež?“

„Chcem.“

„Je čas, aby si na chvíľu vypol. Naozaj si myslíš, že necítim, že sa s tebou v poslednom čase niečo deje?“

Zahľadí sa mi do očí.

„Termíny a tabuľky, riaditelia... To všetko neznamená nič, ak tvoj život stojí za prd.“ Jemne ho pobožkám a odhrniem mu z čela vlasy. „Máš veľmi náročnú prácu a je prirodzené, že sa na tebe podpisuje. Musíš sa naučiť vypnúť. Keď si takýto, neprosieva to ani nášmu vzťahu, ani Miles Media, ani tvojim bratom či rodičom. A najmenej tebe samému.“

Ako ma počúva, jeho objatie je čoraz silnejšie.

„Nebolo by skvelé, keby si každé ráno chodil do práce odpočínutý a svieži? Keby si nemusel naraz myslieť na milión vecí?“

Sťažka vydýchne a ja viem, že vie, že mám pravdu.

„Ideme domov.“ Potiahnem ho za ruku, aby vstal, a posuniem stôl späť na miesto. Pozbieram jeho veci a jeho tašku si prevesím cez plece.

Za ruku ho odvediem popri recepcii. Dievčatá na recepcii zdvihnú pohľady, keď si nás všimnú.

„Nadnes to balím,“ oznámi Sammii.

„Jasné, fajn,“ usmeje sa. „Dobrý nápad.“

„A berie si na nejaký čas voľno, len sa musím dohodnúť s Tristanom, kedy ho môže prísť zaskočiť,“ dodám.

„To sa ešte uvidí,“ zašomre Jameson a zagúľa očami. „Unáša ma, Sammia, čo to nevidíš?“

Sammia sa usmeje a my pokračujeme k výťahom. Zastaneme pred zatvorenými dverami.

„Vieš, o čom sa práve teraz rozprávajú dievčatá na recepcii?“ nadhodí.

„O tom, že milujem svojho manžela a starám sa o jeho duševné zdravie?“ usmejem sa naňho pocho.

„Kdeže.“ Napraví si kravatu. „Ani náhodou.“

„A o čom teda podľa teba?“

„O tom, že z teba cítiť semeno.“ Rukou mi siahne medzi nohy.

„Prestaň.“ Nahlas sa rozosmejem, odsotím ho od seba a pritom zdvihnem pohľad do bezpečnostnej kamery. „Nie je zo mňa cítiť semeno,“ protestujem.

Preboha, žeby naozaj?

Venuje mi sexi žmurknutie. „Ver mi, že je.“

* * *

Auto zabočí na veľký kruhový príjazd a mne od nervozity skrúca žalúdok.

Dokázala som to.

Prinútila som Jamesona, aby si vzal voľno. Tristan ho zastúpi. Všetko beží podľa plánu.

Je tu iba jeden malý problém.

Jay si myslí, že sme do Thajska prileteli do nejakého prepychového rezortu. Neprezradila som mu, že sme tu v skutočnosti na wellness pobyte.

Nijaký alkohol, zdravé jedlo, meditácia, každý deň čínska medicína, tai chi, pilates a masáže.

Najhoršia nočná mora Jamesona Milesa.

Keď vyzrie von oknom nášho auta, zamračí sa. „Čo to má znamenať?“

„Prekvapenie.“ Usmejem sa s nádejou.

Nadvihne obočie. „Ako to myslíš: prekvapenie?“

„Nuž...“ nakloním sa na jeho stranu a otvorím dvere. „Chceli sme vypustiť paru a toto je ideálne miesto.“

„Ako to myslíš?“

Dopekla, budem musieť priznať farbu.

„Máme objednaný wellness pobyt, zlatko. No nie je to skvelé?“

„Čože?“ Zatvorí dvere a zamkne ich. „Toto má byť tá relaxačná dovolenka, ktorú si vybrala?“ zašepká naštvane. „Neverím.“

Šofér na prednom sedadle sa zachechce.

„To teda nie je vtipné,“ odsekne Jameson. „Chodte.“

Šoférov pohľad v spätnom zrkadle zablúdi ku mne, aby sa presvedčil, čo si o tom myslím.

„Nechodte,“ zastavím ho. „Prestaň sa správať ako decko. Vystúp z auta, Jameson. A hneď.“

„V nijakom prípade.“ Založí si ruky na hrudi. „Nezostanem v tomto prekliatom hipisáckom zapadákovke ani sekundu.“

„Ale ja áno.“

„Fajn. Dúfam, že sa budeš skvele zabávať pri žraní sena.“

To nemyslí vážne.

„Jameson, chcem si oddýchnuť a chcem to urobiť tu. Nemôžeš to spraviť pre mňa?“

„Nie.“

Začínam byť vytočená.

„Buď toto, alebo mesiac pod stanom v Thajsku. Výber je len na tebe,“ rozhodnem. „Upozorňujem, že je daždivá sezóna a lietajú tu komáre ako z Jurského parku.“

Otvorí ústa, aby niečo povedal, ale preruším ho.

„Nežartujem, Jameson. Nesor ma,“ zašepkám zúrivo. „Som unavená zo života s vystresovaným chlapom. Ak nie si schopný byť tu a snažiť sa zrelaxovať aspoň kvôli mne, tak načo sme vlastne manželia? Aký to má, dopekla, zmysel?“

Zúži oči a zadíva sa na mňa.

Chvatne vystúpim z auta. *Ja* teda idem, a ak tu nechce zostať so mnou, uvidí tretiu svetovú.

Priprav sa, ty zbabelec.

Šofér otvorí kufor a vystúpi z auta, aby mi pomohol s batožinou. „Iba jeden kufor?“ ubezpečuje sa.

„Obidva,“ rozhodnem.

Ak tu nechce byť, nedostane ani svoje veci, nech si trhne nohou.

Našťastie som prefíkanejšia než on.

Vedela som, že sa zachová takto, a tak som preventívne zaútočila ako prvá. V lietadle som mu potajomky z peňaženky vytiahla všetky karty. Musí zostať, či sa mu to páči, alebo nie.

Dokonca aj keď teraz odíde, bude sa musieť vrátiť.

S dvoma veľkými kuframi zamierim k vstupu. Na chrbte cítim jeho pohľad.

Ide či nie?

Dorazím až k veľkému schodisku. V ústrety mi vybehnú dvaja vrátnici. „Vitajte, vitajte,“ usmiejú sa na mňa a vezmú mi z rúk kufre. „Do-voľte, madam.“

„Ďakujem.“ Opätujem im úsmev a obzriem sa za autom. Cez okno zbadám Jamesonovu zamračenú tvár.

Nechce sa mi tomu veriť.

Pokračujem na recepciu. „Dobrý deň, vitajte. Ako vám pomôžem?“ usmeje sa na mňa recepcná.

„Dobrý deň.“ Vyčarím rozpačitý úsmev a posuniem k nej kreditnú kartu. „Mám tu rezerváciu na meno Emily Milesová.“

Obzriem sa ponad plece a zbadám, že auto, ktorým sme prišli, je preč.